

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Venatio Sacra. Sive Puer Amissus

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia Septima.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70011](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70011)

Et sedet ad limen, quod credidit ipsa moueri :
 Hic secat vngue genas, & secat vngue comas,
 Dumque viri dulces memor ipsa regustat amores,
 Cor dolor (ô crudum vulnus) acerbis edit,

ELEGIA SEPTIMA.

1. *Agar exoptulat se Saræ potentiore inuidiâ premi.*
2. *Queritur de viatici parcimonia.*
3. *Obtestatur Abrahamum ut sui & filij miseretur.*
4. *Ismaëlis plorantis habitum describit.*

VOX AGARIS.

Ergo diu felix hæc in diuortia nodus
 Scinditur, & coniux coniugis arte perit?
 Abramidumque exsul sic abdicat orba penates
 Agar, & infelix Agaris ille puer?
 Hoc Saræ facinus, quid non vis improba liuor
 Ausit, & alternis æmula rixa toris?
 Nescit honos sibi ferre parem, pauloque minorem: 28
 Siue pari tangi spe, vel honore decus, 29
 Stare gradu propiore nocet, sic lilia vidi 30
 Proxima queis stabant sentibus iæta, mori. 31
 Sæpè breui & Cedrum vidi incubuisse frutero,
 Inuida quam sæui subruit ira Noti.
 Prima tori fateor dominam fert Sara coronam,
 Proximus ab prima floruit Agar honos,
 Si non prima diu Gnatus cui prima voluptas
 Hæc Abrahame tibi, laus tibi Sara stetit,
 Ergone in hos vsus puerum vox aurea cælo
 Dedicat, vt terris omnibus exsul eat?

Ah! quis

Ah quis nunc animus puero, puerique parenti,
 Far vbi triste puer fert, sua mater vtrein!
 Et quantum hoc? Cereris breuis vna vel altera, aquæ
 Vncia, mille leuet tedia, mille vias?
 Et leue quid doni (si donum est pignus acerbi
 Exsulij) digitis quod tribus addat onus?
 Hæcine longinquis sunt equa viatica campis
 Quis puer errat inops, errat egena parens?
 Non poterat, patrio si mica superstes amor est,
 Larga cado promi gratia, siue penu?
 Quo nisi parcus vter? vis vt cum matre puellus
 Vix quid aquæ liber, dum bibit omne pecus?
 Vlla nec hic ficus, pressi nec copia lactis,
 Nec ficella leui quam dape poma grauant.
 Castaneisque comes palmæ de termite fœtus
 Suaue liquens dulci nec fluit imbre fauus.
 Subsidiū pro quale penu de diuite coniux
 Suggestis, hæc sicca dona maligna manu!
 Tu decus hoc æui sic consulis æquus honori
 Ergo tuo? hunc fructum flos alis ille virum?
 Heu! quoties specto, toties gemo turbida luctu:
 Hæc nimis ærumnis tristia signa meis.
 Pellimur inde domo, pater hinc expellit, an hostis?
 Neuter erat: durum vulnus vtroque tuli.
 Sic pater ah! equis oculis sua viscera Gnatum,
 Affectusque rapi sustinet ergo suos?
 Quod si forte tuæ, quæ clarior emicat astris,
 Nolueris famę parcere, parce probro.
 Hætenus infelix miseri comes exsulis exsul
 Quas fluit in lacrymas egra, perenne fluct.
 Sic gemit accumbitque toro laniata capillos,
 Scissa genas, planctu limida tota sinum.
 Flet puer in gremio, serpitque parentis in vlnas
 Heu miser! & patris tendit ob ora manum.
 Necquicquam: sed ob ora manum preterdit, & ambit
 Vltima quæ possit oscula ferre parens.
 Oscula nolle parum est: patrijs euerberat vlnis
 Hunc modo qui collo dulce pependit onus.

O ut naturæ verrit vis inuida leges!
Ante parentis Amor, iam furor hostis erit.

ELEGIA OCTAVA.

1. Arguit Saram iniuria.
2. Indignatur se Abrahæ domo excludi.
3. Ipsa limina, & canes fingit suum luxisse
abitum.
4. Quis abeuntis gestus.

Liuor, & ira graves concors conspirat in ausus
Prò scelus! hæc dominum vicit, & alter heram,
Hinc cui crimen abest, ac criminis vmbra, vel error;
Sum rea: quod coniux damnet vterque ream.
Si lubeat iusto sub vindice quærere causam:
Grande nefas, pueros lis tenet vna duos.
Fratr amans fratrem tetigit. (res ludicra) tactu
Ludit is in fratrem sit graue crimen amor?
Hinc Agari, Sarai dispar in prælia nomen:
Vt quia par coniux, pugna sit vnus hymen:
Hinc tam grande nefas, & forsitan morte piandum
Ludus, an hæc ludo præmia soluit Amor?
Hanc poterat domus vna viri, torus vnus Erynnyn
Flectere; si flecti posset amore chalybs.
Inuidiâ Saræ tenet impius ille parentem
Ardor, & ardoris damna scelestæ luo.
Scilicet hoc merui coniux, & mater; in vno
Crimine cui duplex crimen amoris erat.
Sens hera non fontem premit hinc sine vindice seruam.
Improba vis! an vim serua retundat heræ?
Hinc & ego rursus Diuam, quo nescio, nutu;
Vertere iussa solum, vertere iussa fidem.
Quid loquar hæsueros ardenti puluere sulcos?
Quid sequar errantes cæca per arua pedes?

B

Mene